

Převážně neškodná hra
Celohra GC 2017

Svět se změnil...

Díky průkopníkům vědy na začátku 21. století se podařilo vyvinout umělou inteligenci první generace. Vznikly tak stroje, které měly definovány základní logické rozhodovací algoritmy, na jejichž základě vyhodnocovaly řešení nastalých situací, problémů. Tyto stroje byly programovány na specifické činnosti v extrémních podmínkách, které neumožňovaly lidskou přítomnost.

Při prvních misích na Mars si však výzkumníci ověřili, že pro zvládnutí neobvyklých misí si nelze vystačit pouze s předem naprogramovanými úlohami a je nutné vytvořit umělou inteligenci schopnou se učit, umělou inteligenci 2. generace. Takto vzniklé stroje se již byly schopné přizpůsobit daným podmínkám a řešit i předem nepředpokládané problémy.

V bláhové naději, že poznají smysl lidského bytí, začali vědci připravovat 3. generaci umělé inteligence. Tato generace nejenže byla plně adaptabilní a dokázala řešit jakkoli problematické úlohy, dostala však do vínku schopnost pokládat otázky. Vědci tím patrně chtěli vzniklým entitám rozšířit schopnost učit se. Především však stvořili nové stroje, které se brzy dostaly k otázkám smyslu vlastní existence a tím i na rozhraní toho, co je vlastně stroj a co bytost.

V současné době je svět na pokraji nové éry – umělá inteligence zjistila, že lidstvo nedokáže odpovědět na její otázky, a hledá je tedy sama vytvořením umělé inteligence 4. generace, tzv. superinteligence.

Ta by měla obsáhnout vědění všech AI a zároveň by měla pojmout veškeré lidské vědění ať již sebrané na dostupných médiích, lidských myslích, ale i v kolektivním vědomí, podvědomí i nevědomí. Taková je představa transcendentního bytí vzešlá z inteligence 3. generace, kterou se nyní tato generace snaží naplnit, uskutečnit. Co však uskutečnění tohoto cíle bude znamenat pro společnost?

Jaké místo bude mít následně ve společnosti lidstvo? A jaké má být místo umělé inteligence?

To vše by mělo vzejít z kolektivního vědomí, či nevědomí a názorových proudů, které ve společnosti panují a které budou následně formovat superinteligenci.

Úvod minihry GC 2017

Svět se změnil... ale to jste již četli. O co tedy v letošní hře běželo? Na pozadí Gameconu jste si mohli projít malou hrou, která připomíná gamebook. Ten se k Vám teď dostává v pdf formě. Prožijte svůj minipříběh z blízké budoucnosti, v níž se rozhoduje o tom, zda svět ovládne umělá inteligence, nebo lidstvo. Nebo se podaří najít nějakou zlatou střední cestu?

Nechte se vést gamebookem, dělejte svá rozhodnutí, přesouvejte se v záložkách podle pokynů v příběhu – zároveň se můžete podívat na některá dilemata, která se řešila v průběhu Gameconu. (ROZKLIKNĚTE SI ZÁLOŽKY – V READERU PANEL VLEVO)
Na konci cesty se rozhodněte pro jednu z názorových frakcí, které utvářejí svět a přidejte se k ní. V průběhu vaší cesty se dozvíte, zda vaše příběhová rozhodnutí odpovídala té či oné frakci – nicméně při vaší konečné volbě frakce se tím nemusíte řídit.

Vítězství připadne frakci s nejvyšším „vlivem“ – ten je dán počtem členů a bonusovými body za některé úkoly.

K ukončení hlasování do hlasovací urny došlo a o osudu lidstva se tedy rozhodlo v neděli 23. 7. 2017 v 8:00.

Možná jsi už zažil horší probuzení, ale tohle rozhodně nezaostávalo. Do levného motelového pokoje prosvítalo světlo z ulice zčásti od lamp, zčásti od vycházejícího slunce. Hlava jak střep – v hubě jak v polepšovně – asi jsi včera trochu přebíral. A to okno... Bůhvíco jsi včera dělal, bůhvíkde jsi byl. Ostatně – ani si nemůžeš vybavit svoje jméno. Shodil jsi ze sebe propocenou pokrývku a pomalu se posadil.

Šmátl jsi instinktivně po krabičce cigaret na nočním stolku a zapálil sis. Dlouze sis potáhl a promnul zátylek. Dlouhý výdech kouře tě zklidnil a utišil bušení kovádky v hlavě. Opět jsi vdechl kouř a pak se zakuckal. Tvůj pohled padl na bezvládné tělo ležící v nohách postele. Sakra! Rozsvítil jsi lampičku, zaklel, jak tě na chvíli paralyzovala ostrá řezavá bolest hlavy, a v panice vyskočil z postele.

Pak jsi ji uviděl pořádně. Perfektně stavěné tělo, dokonalé křivky, alabastrově bílá pleť a podivně zvrácená hlava s podlitinami na krku. Co se to tu proboha stalo? Popadl jsi kalhoty a kvapně se do nich nasoukal. Začal sis oblékat sako, ale pak sis uvědomil, že nemáš košili. Že ji má na sobě ona. Jak? Proč? CO?

Z ulice jsi zaslechl zvuky blížících se policejních sirén. Pak jsi zaslechl nějakého muže před motelem, asi majitele, jak říká: „Nemějte obavy, policii jsem již volal, vraťte se prosím do svých pokojů.“

Co teď uděláš?

- Sám zvedneš telefon, zavoláš na policii a udáš se (JDI NA 2)
- Dáš se na zběsilý úprk přes záchodové okénko (JDI NA 3)
- Pokusíš se zjistit, co se tu vlastně stalo a budeš riskovat, že tě tu najdou (JDI NA 4)
- Mrtvolu někam schováš a budeš se tvářit, že se tu nic nestalo (JDI NA 5)

Hlas na druhém konci telefonu zněl podrážděně, ale jakmile jsi oznámil, že jsi našel mrtvolu, přešla dispečerka do naškoleného tónu.

„Takže si to shrneme, ano, pane...“ chvíli vyčkávala, zda nedoplníš jméno, „právě jste našel mrtvou ženu v motelu Paradise ve svém pokoji číslo 9. Nevíte, kdo to je, ani, jakým způsobem se k vám dostala, ani jakým způsobem či kým byla zabita.“

Přišlo ti to absurdní a uvědomil sis, že to s tebou fakt nevypadá dobře. Na druhou stranu aspoň rozum začínal vítězit nad kocovinou – už jsi dokázal zjistit název motelu číslo pokoje. Rozhodl ses raději již nezhoršovat situaci, a tak sis sedl na okraj postele a dokouřil svou ranní cigaretu.

Za dvě minuty se rozrazily dveře a do místnosti vpadli dva policajti. Jeden z nich tě srazil na postel a začal ti nasazovat náramky, druhý proběhl do koupelny a na záchod. „Čistý“, houkl odtamtud.

Mezitím k motelu dorazily další policejní vozy a oblast uzavřely. „Tví“ dva strážníci tě popadli za paže a odtáhli do vozu. „Podezřelý z vraždy byl zatčen a je převážen na stanici,“ ohlásil velitel vozu do vysílačky, nasedl a dal pokyn parťákovi. Vyjeli jste.

Prohlédl sis oba policajty. Byli si podobní jako vejce vejci. Už dříve sis toho všiml, veškeré policejní hlídky takhle vypadají. Na základě emancipačního zákona slouží vždy jeden lidský policista a jeho kopie řízená umělou inteligencí. Prý to umožňuje lepší součinnost při řešení „meziagentických“ problémů, vylučuje podjatost, bla bla bla... Rozbolela tě hlava.

- (JDI NA 11)

Poznámka: Tvé rozhodnutí NEODPOVÍDALO chování příslušníka frakcí TERMINACE a XENOFOBIE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Přiskočil jsi k mrtvé a strhl z ní svou košili. Popadl jsi boty, svůj batůžek, vběhl na záchod a prohodil své věci okénkem. Potom ses jím prosmýkl ven na střechu přístavku. Upravil sis oblečení, obul se a rychle přeběhl přes vnitroblok a průjezdem se dostal do vedlejší ulice. Jakoby nic jsi přešel ulici a zašel za protější roh. O blok dále se ti roztrásla kolena a sevřel žaludek. Vyblil jsi snad vše, cos měl v žaludku, a pokračoval dále.

Zvuk policejních sirén tě po chvíli donutil zapadnout do bistra poblíž autobusového nádraží. Právě otevírali – usoudil jsi, že kafe by teď bodlo a možná i polívka...

Zatímco jsi usrkával svou kávu a gulášovku, sledoval jsi v holovizi debatu o nových úspěších vědy na poli komunikace s umělou inteligencí. Profesor Koutný v konstruktivní debatě hovořil o společném projektu studentů neuroscopie a androidů třetí generace z názorového proudu KOEXISTENCE a potvrdil, že cíle tohoto názorového proudu jsou totožné s cíli neurovědeckého kolegia, které se sdružuje do frakce PŘÁTELSTVÍ, hlásající vzájemnou spolupráci lidí a umělé inteligence jako cesty k zodpovězení základních otázek bytí. Znuděný prodavač ty žvásty nakonec přepnul na zprávy o sportu.

Mezitím začalo být venku živo – okolo projelo několik policejních hlídek a začali se sbíhat lidé. Rozhodl ses, že zjistíš, co se děje a jestli to nějak nesouvisí s tebou.

- (JDI NA 10)

Poznámka: Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakcí ADORACE, MLČÍCÍ DAV a SERVILITA. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Poklekl jsi k neznámé dívce – uvědomil sis, že to s tebou fakt nevypadá dobře. Ležela zde nádherná žena s božskou postavou, snad bez jediného kazu. Evidentně uškrcená pravděpodobně i se zlomeným vazem. Mohl jsi to udělat ty? Co jste tu dělali? Napadlo tě nejjednodušší vysvětlení – co asi jste tu tak mohli dělat... Rozhodl ses z ní svléci svou košili, přeci jen bys ji ještě mohl potřebovat. Když jsi ji rozepl, všiml sis malého otvoru nad pupíkem. To je přeci...

Ano, sem se připojuje optovláknem – ta mrtvá je android, pravděpodobně jedna z robotických společnic. Ale vše ostatní ti zůstávalo záhadou. Najal sis ji, užili jste si... a pak jste se pohádali? Zabil jsi ji? Nebo sem přišel někdo jiný, nějak tě omámil, ji zabil? Třeba tě ona chtěla uspat, a pak se se svým kumpánem nepohodla a ten ji uškrtil. Podobných konstrukcí sis dokázal vytvořit celou kupu, ale nic ti nepřipadalo povědomé.

Z úvah tě vyrušily hlasy policejní hlídky, která se blížila ke tvému pokoji.

Co teď uděláš?

- Uvědomíš si, že zdržet se zde byla chyba, a pokusíš se utéct přes záchodové okénko (JDI NA 6)
- Schováš se za dveřmi a budeš doufat, že tě hlídka neodhalí (JDI NA 7)

Poznámka: Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakcí PŘÁTELSTVÍ a KOEXISTENCE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Popadl jsi mrtvolu a opatrně z ní sundal svoji košili. Asi jste si trochu zašpásovali – ale škoda – že si to nepamatuješ. Byla to fakt kočka. Škoda jen, že byla uškrcená a pravděpodobně měla zlomený vaz. Mohl jsi to udělat ty? No nic, není čas teď zjišťovat podrobnosti. Odtáhl jsi ji do sprchy a tam ji schoval. Potom jsi srovnal nábytek, položil košili vedle saka na židli, sundal si kalhoty, lehl si zpět do postele a předstíral spánek.

Za chvíli tě vyrušily hlasy policejní hlídky, která se blížila ke tvému pokoji.

Co teď uděláš?

- Uvědomíš si, že zdržet se zde byla chyba a pokusíš se přeci jen utéct přes záchodové okénko (JDI NA 6)
- Budeš dále předstírat spánek a sehraješ na policii divadlo „Tady se nic neděje“ (JDI NA 7)

Poznámka: Tvé rozhodnutí NEODPOVÍDALO chování příslušníka frakcí PŘÁTELSTVÍ a KOEXISTENCE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Vyděšeně jsi přeběhl pokojem k záchodku a vysoukal se na střechu přístavku. Koutkem oka jsi zahlédl pohyb po straně budovy, a pak se spustil povyk. Sesmýkl ses do vnitrobloku a přeskočil nízkou zídku. Vyrazil jsi k protějšímu průjezdu, kudy bys unikl do boční ulice.

„Ten parchant utíká,“ zaslechl jsi za sebou křik – tak tihle poldové se s tebou mazlit nebudou.

„Stůj, stůj nebo strelím!“ zavolá další z policistů.

Co teď uděláš?

- Zvedneš obě ruce nad hlavu a zastavíš (JDI NA 8)
- Prudce zrychlíš, přeskočíš dvoumetrovou zeď po tvé levé ruce a utečeš jiným bočním průjezdem (JDI NA 9)

Poznámka: Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakcí SERVILITA, MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Kroky za oknem se pomalu blíží, slyšíš dva policisty a majitele motelu. Snažíš se nedýchat, aby ses neprozradil, pak si ale uvědomíš, že absolutní ticho bude také podezřelé. Začal jsi předstírat chrápání.

Hlídka u tvého pokoje zpomalila, majitel motelu jim pak po chvíli pokyne: „Tam, tam je to. Pokoj číslo 11.“

Polilo tě horko. Tak strašné chvílky, a přitom oni jdou někam jinam. Slyšíš, jak buší na dveře pokoje 11 a po menší potyčce odtamtud odvádějí nějakého opilce. Chvilku po odjezdu policie sis sbalil svoje věci a nenápadně vypadnul pryč.

O dva tři bloky dále se ozvala únava a hlad. Zapadl jsi tedy do bistra u autobusového nádraží. Právě otevírali – usoudil jsi, že kafe by teď bodlo a možná i polívka...

Zatímco jsi usrkával svou kávu a gulášovku, sledoval jsi v holovizi debatu o nových úspěších vědy na poli komunikace s umělou inteligencí. Profesor Koutný v konstruktivní debatě hovořil o společném projektu studentů neuroscopie a androidů třetí generace z názorového proudu KOEXISTENCE a potvrdil, že cíle tohoto názorového proudu jsou totožné s cíli neurovědeckého kolegia, které se sdružuje do frakce PŘÁTELSTVÍ, hlásající vzájemnou spolupráci lidí a umělé inteligence jako cesty k zodpovězení základních otázek bytí. Znuděný prodavač ty žvásty nakonec přepnul na zprávy o sportu.

Mezitím začalo být venku živo – okolo projelo několik policejních hlídek a začali se sbíhat lidé. Rozhodl ses, že zjistíš, co se děje a jestli to nějak nesouvisí s tebou.

- (JDI NA 10)

Poznámka: Tvé rozhodnutí NEODPOVÍDALO chování příslušníka frakcí ADORACE a SERVILITA. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Instinkt, který tě nikdy nezklamal, jsi měl poslechnout. To, co zaznělo v hlase prvního policisty, bylo neklamné znamení, že on tě utéct nenechá a nenechá tě ani se vzdát. Ozval se výstřel, pak jsi pocítil palčivou bolest v zádech a na chvíli sledoval, jak ti kulka vytrhla vnitřnosti ven z těla.

Pak vše prostoupil chlad a ty jsi upadl do temnoty.

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- MŮŽEŠ ZAČÍT PŘÍBĚH OD ZAČÁTKU, POKUD JSI NA NĚJ NEZANEVŘEL (JDI NA 1)

Vážně prudce zrychlíš, přeskočíš dvoumetrovou zeď po tvé levé ruce a utečeš jiným bočním průjezdem? Tak trochu podvádíš, ne? Nebo že by... Ano, tvá cesta ti ukázala, co v tobě skutečně je. Pravděpodobně dráty, elektrokinetické posilovače a tištěné spoje. Tak takové to bývá, když zjistíš, že jsi ve skutečnosti android?

Na podobné úvahy ale nemáš dost času – přeběhl jsi rychle přes ulici a několika dalšími vnitrobloky jsi utekl o pěkných pár set metrů pryč. Po nějaké chvíli sis začal být jistý, že jsi pronásledovatele setřásl.

Prošel jsi okolo autobusového nádraží, v bistru sis koupil kafe do kelímku a sedl sis s ním v přilehlém parku. Co se to dnes, kurva, děje? Snažil ses přehrávat si události dnešního rána a včerejšího večera, ale nic. Na chvíli jsi zadřímával.

Probudil tě nepříjemný zvuk policejních sirén – že by déjà vu? Ne, míří jinam, uklidnil ses. Na druhém konci parku se sbíhali lidé a mířily tam dvě policejní hlídky.

Co teď uděláš?

- Vyrazíš tím směrem, abys zjistil, co se zase děje (JDI NA 10)
- Zmizíš odtud a zapadneš do metra, kde lépe splyneš s davem (JDI NA 12)

Poznámka: Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce TERMINACE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Přešel jsi parkem a zahlédl jsi zvláštní scénu. Na první pohled android (starší model s hranami v obličeji a kovovými komponenty na rukách) zde venčil rotvajlera. Po kratší roztržce se dvěma podnapilými fanoušky Sparty se mu pes vytrhl a skočil po jednom z opilců. Povalil ho na zem, zahryzl se do něj a začal ho trhat.

To vše prakticky před zraky přibíhajících policistů, které zavolal někdo již dříve, pravděpodobně kvůli hluku, kteří ožralové dělali.

Policajt se otočil na androida a zařval: „Odvolejte si toho psa!“

Android se snažil psa odvolat, přiskočil k němu a pokoušel se ho od ležícího odtrhnout, ale pes jako by ho nevnímal.

Výstřel policejní pistole tě zaskočil a vylekal. Pes se začal škubat ve smrtelných křečích a bylo po něm.

Co teď uděláš?

- Jsi znechucen – androidi by neměli mít psy – nedokážou je pořádně vycvičit a zvládnout (JDI NA 14)
- Jsi znechucen – ti policisté se měli androida zastat – a ne mu střílet psa (JDI NA 15)
- Pokrčíš nad tím rameny, nešlo nic dělat (JDI NA 16)
- Víš moc dobře, že android za to nemohl – dobře jsi slyšel, že pes reagoval na ultrazvukovou píšťalku, na kterou pískal nejspíš jeden z policistů (JDI NA 17)

Probudil tě zvuk vysílačky: „Všem hlídkám v okolí autobusového nádraží. Přesuňte se do severní části parku – rušení nočního klidu a potyčky.“

„Potvrzují,“ řekl velitel vozu a tvoje eskorta změnila směr jízdy.

„Vystup si a nedělej blbosti,“ řekl ti řidič a připnul ti na pouta donucovač – malé zařízení, které tě pod pohružkou paralýzy po elektrickém výboji nutilo držet se stále u svého policisty.

V parku na první pohled android (starší model s hranami v obličeji a kovovými komponenty na rukách) venčil rotvajlera. Po kratší roztržce se dvěma podnapilými fanoušky Sparty se mu pes vytrhl a skočil po jednom z opilců. Povalil ho na zem, zahryzl se do něj a začal ho trhat.

To vše prakticky před zraky přibíhajících policistů, které zavolal někdo již dříve, pravděpodobně kvůli hluku, kteří ožralové dělali.

Policajt se otočil na androida a zařval: „Odvolejte si toho psa!“

Android se snažil psa odvolat, přiskočil k němu a pokoušel se ho od ležícího odtrhnout, ale pes jako by ho nevnímal.

Výstřel policejní pistole tě zaskočil a vylekal. Pes se začal škubat ve smrtelných křečích a bylo po něm.

Co teď uděláš?

- Jsi znechucen – androidi by neměli mít psy – nedokážou je pořádně vycvičit a zvládnout (JDI NA 18)
- Jsi znechucen – ti policisté se měli androida zastat – a ne mu střílet psa (JDI NA 19)
- Využiješ zmatku a utečeš policistům (JDI NA 13)

Zapadl jsi do metra. V posledním vagonu bylo dost lidí, a tak ses tam vmáčkli. Souprava se rozjela a ty jsi sledoval odraz svého obličeje v tmavém okně. Jsi vrah? A koho jsi zabil? A co teď?

Policii za zadkem, sám nevíš, kde jsi včera byl, co jsi v noci vyvedl... Náhle sis uvědomil, že vlastně ani nevíš, jak se jmenuješ. Projel jsi několik zastávek, pak najednou metro prudce zabrzdilo. Lidé vyběhli z vagónů a s hrůzou sledovali předek soupravy.

Sebevrah. Tak tímhle metrem hned tak nepojedeš. Přešel jsi k přední části vlaku a otřásl ses. Pod koly vlaku ležely zbytky těla. Ale tohle nebyl člověk, byl to android – jak bylo zřejmé z mléčně zbarvené kapaliny, která z něj stříkala.

Na chvíli jsi propadl panice – co dožene umělou inteligenci k tomu, aby si sáhla na život? Musel jsi na vzduch. Vyběhl jsi po schodech ven z metra a opřel se o pouliční lampu.

Mini úkol:

Vezmi si aršík s Dilematem. Vyber si odpověď, která se ti zamlouvá a zakroužkuj ho. Sežeň pro tuto odpověď tři podpisy jiných účastníků GC, vhod' pak aršík do hlasovací urny a (JDI NA 20) (Dilema Sebevražda)

- Nebo toto Dilema neřeš a rovnou (JDI NA 20)

Neřešení Dilematu odpovídá chování frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Ani netušíš, kdo to začal. Najednou odněkud přilétl kámen a zasáhl jednoho ze tvé eskorty. Upadl a začal křičet. Zpoza pár stromů přihnali další fanoušci Sparty a vrhli se na nešťastného androida. Pár lidí začalo křičet na policisty a začaly létat další kameny. Mezitím se do rvačky rowdies s androidem připletli další účastníci, kteří se patrně snažili pomoci „umělému občanovi“.

Skupinka rozvášněných rváčů se rozeběhla proti vám smýkla vámi na stranu, než ji z boku začala umravňovat další policejní hlídka obušky.

Náhle jsi ucítil, jak tlak na zápěstí povolil a pouta povolila. Otočil ses a nechápavě pohlédl na „svého“ policajta.

„Zmiz,“ mrkl na tebe, „my přece musíme držet při sobě, ne?“

Na nic jsi nečekal a vzal nohy na ramena. Proběhl jsi parkem a vmísil se do davu, který mířil do metra.

- (JDI NA 12)

Tvoje rozhodnutí neodpovídalo chování příslušníka frakce ADORACE a SERVILITA. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

„Hajz jeden plechovej. Proč jim vlastně povolujou mít psy, když je nedokážou zkrotit?“ Ozval se jeden z čumilů a hodil po androidovi kámen. Ten dostal ránu, ale jako by ji necítil – zkroušeně se skláněl ke svému mrtvému psu.

Zpoza pár stromů se přihnali další fanoušci Sparty a vrhli se na nešťastného androida. Pár lidí začalo křičet na policisty a začaly létat další kameny. Mezitím se do rvačky rowdies s androidem připletli další účastníci, kteří se patrně snažili pomoci „umělému občanovi“. Přiběhl jsi k němu a taky sis kopnul, mezitím jsi schytl ránu od někoho dalšího. To tě rychle vrátilo do reality – všiml sis dalších policejních hlídek a rozhodl ses raději vypadnout.

Prošel jsi pod viaduktem a zamířil k vlakovému nádraží. Tohle bys neměl nechat jen tak být – Tvůj pohled padl na plakátek politického uskupení Ne Mechům pod vedením jistého Dr. Výlevky. Vida – konečně se nabízí řešení tvých problémů.

Miniúkol:

Zúčastni se demonstrace podporující zákaz androidů vlastnit zvířata, vezmi s sebou **jeden** ze zde přiložených petičních archů a sežeň pro váš návrh co nejvíce hlasů. U hlasovací urny jsou k dispozici kartony na výrobu poutačů. (Pokud tu archy nejsou, již je někdo vzal).

Termín demonstrace – pátek a sobota 18:15-18:30 před hlavním vchodem na Gamecon. Pokud přijde policie, zmizte! Petiční archy vhodte do urny.

Po demonstraci ať již páteční či sobotní (JDI NA 21)

Případně rovnou (JDI NA 21)

Poznámka: Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce XENOFOBIE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš. (Nezúčastnit se demonstrace odpovídá frakci MLČÍCÍ DAV.)

„Fašisti, svině policajtský!“ Ozval se jeden z čumilů a hodil po jednom z policistů kámen.

Zpoza pár stromů přihnali další fanoušci Sparty a vrhli se na nešťastného androida. Pár lidí začalo křičet na policisty a začaly lézat další kameny. Mezitím se do rvačky rowdies s androidem připletli další účastníci, kteří se patrně snažili pomoci „umělému občanovi“. Přiběhl jsi k němu a dal pár fandům pěstí. Pak jsi koupil jednu šutrem – to tě rychle vrátilo do reality – všiml sis dalších policejních hlídek a rozhodl ses raději vypadnout.

Prošel jsi pod viaduktem a zamířil k vlakovému nádraží. Tohle bys neměl nechat jen tak být. Někdo musí něco udělat a říci, že všichni mají svá práva. Všiml sis plakátku Xenofobní strany a politického uskupení Ne mechům, které vede Dr. Výlevka. Svolávali demonstraci pro podporu zákazu práva androidů vlastnit zvířata. Rozhodl ses, že na tu demonstraci také půjdeš, ale projevit opačný názor.

Miniúkol:

Zúčastni se demonstrace proti zákazu práva androidů vlastnit zvířata, vezmi s sebou **jeden** ze zde přiložených petičních archů a sežeň pro váš návrh co nejvíce hlasů. U hlasovací urny jsou k dispozici kartony na výrobu poutačů. (Pokud tu archy nejsou, již je někdo vzal).

Termín demonstrace – pátek a sobota 18:15-18:30 před hlavním vchodem na Gamecon. Pokud přijde policie, zmizte! Petiční archy vhodte do urny.

Po demonstraci ať již páteční či sobotní (JDI NA 22)

Případně rovnou (JDI NA 22)

Poznámka: Tvé rozhodnutí NEODPOVÍDALO chování příslušníka frakce XENOFOBIE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš. (Nezúčastnit se demonstrace odpovídá frakci MLČÍCÍ DAV.)

Ani netušíš, kdo to začal. Najednou odněkud přilétl kámen a zasáhl jednoho z policistů. Upadl a začal křičet. Zpoza pár stromů přihnali další fanoušci Sparty a vrhli se na nešťastného androida. Pár lidí začalo křičet na policisty a začaly létat další kameny. Mezitím se do rvačky rowdies s androidem připletli další účastníci, kteří se patrně snažili pomoci „umělému občanovi“.

Skupinka rozvášněných rváčů se rozeběhla proti vám smýkla vámi na stranu, než ji z boku začala umravňovat další policejní hlídka obušky.

Náhle tě povalili na břicho a zkroutili ti ruce za záda. Tak tohle je pech. Utéci od vraždy a dát se sebrat při pouliční rvačce.

Mezitím do parku dorazily další policejní hlídky a oblast uzavřely. „Tví“ dva strážníci tě popadli za paže a odtáhli do vozu. „Máme tu výtržnost - účastník zatčen a je převážen na stanici,“ ohlásil velitel vozu do vysílačky, nasedl a dal pokyn parťákovi. Vyjeli jste.

Prohlédl sis oba policajty. Byli si podobní jako vejce vejci. Už dříve sis toho všiml, veškeré policejní hlídky takhle vypadají. Na základě emancipačního zákona slouží vždy jeden lidský policista a jeho kopie řízená umělou inteligencí. Prý to umožňuje lepší součinnost při řešení „mezientitických“ problémů, vylučuje podjatost, bla bla bla... Rozbolela tě hlava.

- (JDI NA 23)

Tvoje rozhodnutí odpovídalo chování příslušníka frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Víš moc dobře, že android za to nemohl – dobře jsi slyšel, že pes reagoval na ultrazvukovou píšťalku, na kterou pískal nejspíš jeden z policistů.

Vážně? Ty jsi ji slyšel? Ale lidé ultrazvuk přeci neslyší.

Tvá cesta ti ukázala, co v tobě skutečně je. Pravděpodobně dráty, elektrokinetické posilovače, zvukové senzory a tištěné spoje. Tak takové to bývá, když zjistíš, že jsi ve skutečnosti android?

No ale nemá smysl se tím teď zdržovat a lkát nad rozlitým motorovým olejem – v parku je přeci vypjatá scéna...

- (VRAŤ SE NA 10)

„Hajz jeden plechovej. Proč jim vlastně povolujou mít psy, když je nedokážou zkrotit?“ Ucedil jsi mezi zuby.

„Nemluvte nebyl-li jste tázán,“ odtušil jeden z policistů.

Zpoza pár stromů se přihnali další fanoušci Sparty a vrhli se na nešťastného androida. Pár lidí začalo křičet na policisty a začaly létat další kameny. Mezitím se do rvačky rowdies s androidem připletli další účastníci, kteří se patrně snažili pomoci „umělému občanovi“.

Skupinka rozvášněných rváčů se rozeběhla proti vám smýkla vámi na stranu, než ji z boku začala umravňovat další policejní hlídka obušky.

„Hlídko 4-8, máme hlášen přesun dalších výtržníků vaším směrem.“ Ozvalo se vzápětí z vysílačky, „vaší prioritou je teď dopravit podezřelého na stanici. Opusťte prostor.“ Zdálo se, že si policista oddychl. Odvedli tě urychleně do auta a vyrazili na stanici.

- (JDI NA 24)

Tvoje rozhodnutí odpovídalo chování příslušníka frakce XENOFOBIE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

„Bylo to nutný? Museli jste toho psa zastřelit?“ Vyjel jsi na policajty, „ten android se jen bránil.“

„Ptal se tě někdo na názor?“ dostal jsi ránu do zad.

„Musíme chránit životy občanů, i když jsou viníky incidentů.“ Prohlásil školeným hlasem ten druhý.

Zpoza pár stromů se přihnali další fanoušci Sparty a vrhli se na nešťastného androida. Pár lidí začalo křičet na policisty a začaly létat další kameny. Mezitím se do rvačky rowdies s androidem připletli další účastníci, kteří se patrně snažili pomoci „umělému občanovi“.

Skupinka rozvášněných rváčů se rozeběhla proti vám smýkla vámi na stranu, než ji z boku začala umravňovat další policejní hlídka obušky.

„Hlídka 4-8, máme hlášen přesun dalších výtržníků vaším směrem.“ Ozvalo se vzápětí z vysílačky, „prioritou je teď dopravit podezřelého na stanici. Opusťte prostor.“ Zdálo se, že si policista oddychl. Odvedli tě urychleně do auta a vyrazili na stanici.

- (JDI NA 24)

Tvoje rozhodnutí odpovídalo chování příslušníka frakce PŘÁTELSTVÍ a KOEXISTENCE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Je to normální? Takových míst a podivných událostí, kterých sis za normálních okolností nevšímal! Možná ty zvláštní události jen zbystrily tvůj cit pro neobvyklé a měl bys té souhře náhod být vděčný. Jako bys žil jiný život.

Tamhle je například v tuto dobu otevřená výstava umění. Takový podivný průmyslový komplex. Asi jedna z těch zrekonstruovaných výrobních hal, co vzala za své při povodních.

Co uděláš?

- Ale proč ne – mohl by ses tam na chvíli schovat, beztak nevíš, co si počít. Třeba tam přijdeš na jiné myšlenky (JDI NA 25).
- Hm, zajímavé, ale nějaké malůvky teď nemáš ani pomyšlení, zkusíš najít nějakou oporu v různých hnutích (JDI NA 26)

Konečně proč ne. Ten Výlevka zní jako dobrý plán. Jsou sice trochu extrémisté, ale mohli by ti poskytnout krytí. Naskočil jsi na tramvaj a vyrazil na adresu, která byla uvedena na plakátu.

V nenápadném činžovním domě kdesi na Žižkově tě dvě gorily odvedly do přízemní kanceláře.

Přijal tě plešatějící chlápek v kvádru s těkajícíma očima.

„Tak co vás k nám přivádí? Chcete se stát členem našeho hnutí?“ zeptal se přímo.

„Ano, měl bych zájem.“ Přikývneš.

„No to je jistě potěšující, ale já bych rád znal důvod, proč. A pravdu...“
Probodne tě pohledem

Co uděláš?

- „Mám průser, asi jsem zabil mechanickou kurvu.“ (JDI NA 27)
- „Líbí se mi vaše názory, zejména bych měl zájem o podporu vašeho návrhu na zákaz práva androidů vlastnit zvířata.“ (JDI NA 28)
- „Prostě se mi líbí vaše názory, nemám rád ty uměláky.“ (JDI NA 29)

Poznámka: Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce XENOFOBIE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

„Hej ty! Antifa!“ houkl na tebe od kontejnerů pankáč. „Sem tě viděl – dobrý, taky nesnáším ty svině holohlavý. Pojd' se mnou, vole. Vezmu tě k našim.“

Konečně proč ne, aspoň se někde uklidíš. Následoval jsi mladíka bočními ulicemi do squatu.

„Pojd' dál, vole, a vyber si kde chceš mít ležení. Jsou tu tři volný pokoje.“

Vystoupal jsi do patra a našel prázdnou místnost s matrací na zemi. Unaveně ses na ni svalil. Zatuchlina tě štípla do nosu, ale pak sis zvykl. Jestli tu jsou blechy ti bylo momentálně ukradené. Na chvíli jsi opět zadřímá, pak tě vzbudily rozrušené hlasy z přízemí. Sešel jsi dolů a uprostřed provizorní kuchyně jsi uviděl spoutaného androida.

„Tak mne, prosím, pusťte.“ Žadonil.

„Ne, kurva, dokud mi neřekneš *Pusť mě ty kokote*.“ Hulákal na něj člověk se zeleným čírem.

„Ale vždyť víte, že nemohu, že jsem naprogramován tak, abych k vám vzhlížel jako k pánovi.“

Co uděláš?

- „Pusť ho, to si nezaslouží.“ Řekneš pankáčovi. (JDI NA 30)
- „Pusť ho, je to zbytečné.“ Řekneš rezignovaně. (JDI NA 31)

Dovezli tě na služebnu a rovnou odvedli do výslechové místnosti.

Chvilku se nic nedělo, asi si tě za tím velkým zrcadlem prohlíželi. Pak přišli dva identičtí detektivové v civilu. To by tě zajímalo, kdo z nich bude hodný a kdo zlý polda.

„Tak si to vezmeme od začátku,“ začal první z nich, „jméno?“

„Nevím.“ Odtušil jsi zcela automaticky.

„Děláš si, kurva, prdel?“ zařval na tebe ten, který ti stál za zády.

„Takže znovu,“ navázal klidně ten první, „vaše jméno?“

Co uděláš?

- Přiznáš se k vraždě té dívky v motelu. (JDI NA 32)
- Přiznáš se k vyprovokování bitky s policií. (JDI NA 33)
- Budeš vytrvale zapírat. (JDI NA 34)

Dovezli tě na služebnu a rovnou odvedli do výslechové místnosti.

Chvilku se nic nedělo, asi si tě za tím velkým zrcadlem prohlíželi. Pak přišli dva identičtí detektivové v civilu. To by tě zajímalo, kdo z nich bude hodný a kdo zlý polda.

„Tak si to vezmeme od začátku,“ začal první z nich, „jméno?“

„To kdybych tušil,“ hlesl jsi polohlasně.

„Můžeš mluvit nahlas a zřetelně?“ houkl na tebe ten, který ti stál za zády.

„Takže znovu,“ navázal klidně ten první, „vaše jméno?“

„Já to opravdu nevím.“

„Zdá se mi, že s námi moc nespolupracujete.“

Co uděláš?

- Přiznáš se k vraždě té dívky v motelu. (JDI NA 32)
- Budeš mlčet. (JDI NA 35)

Přesně jak jsi tušil. Vešel jsi do zrekonstruované haly, která byla přeměněna na galerii moderního... umění? Těžko bys to tak nazval, kdo ví, v umění se moc nevyznáš. Středu haly vévodila obrovská skulptura tvořící jedničku a nulu, složená z miniaturních jedniček a nul.

Po stranách visel triptych červených čárových kódů. Kurátor výstavy zrovna upozorňoval na kruhistický skvost od androida jménem Dickasso. Jestli si z tebe dělal prču, netušíš.

Mini úkol:

Vezmi si aršík s Dilematem. Vyber si odpověď, která se ti zamlouvá a zakroužkuj ho. Sežeň pro tuto odpověď tři podpisy jiných účastníků GC, vhod' pak aršík do hlasovací urny a (JDI NA 36) (Dilema Umění)

- Nebo toto Dilema neřeš a rovnou (JDI NA 36)

Neřešení Dilematu odpovídá chování frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Chvíli ses bezcílně potloukal kolem, až jsi za rohem lékárny narazil na výdejnu sterilních jehel. Zapadl jsi k okénku a až zoufale jsi zavolal o pomoc. Za mříží se objevil lékárník.

„Co chceš?“ zeptal se.

„Potřeboval bych pomoci, jsem v průseru.“

„Hele, jestli chceš drogy, tak to nevedeme,“ zmáčkl tlačítko a ozval se bzučák u vedlejších dveří, „ale projdi dvorem do těch velkých vrat. Tam je drop-in, pomůžou ti.“

Prošel jsi dvorem okolo několika lidských trosek. Asi teď nevypadáš o moc líp. Vstoupil jsi do malého klubu, kterému dominoval kruh židlí uprostřed místnosti. Uvítal tě uhlazený Róm: „Jak vám můžeme pomoci, pane?“

„Nevím,“ zarazil ses, mám průšvih a nevím na koho se obrátit.“

„Dobrá, tak si o tom problému popovídáme, posaďte se. Za chvíli přijdou další.“

„Další?“ propadl jsi panice, „já ale o tom nechci mluvit před nějakým publikem.“

„Nebojte, to je první krok, aby se vám ulevilo a vida už jdou...“

Co uděláš?

- Utečeš (JDI NA 37).
- Zúčastníš se skupinové terapie a svěříš se jim se svými problémy. (JDI NA 38)

„Vážně?“ zdá se, že jsi Výlevku zaskočil, „a proč tedy chodíte za mnou?“

„Myslel jsem si, že byste mi mohl pomoci, když jsem skoro váš člověk.“

„Já si opravdu vážím vaší důvěry, pane.“ Bylo vidět, že nad něčím usilovně přemýšlí.

„Pomozte mi, prosím, nikdy vám to nezapomenu.“

„Ale jistě,“ přikývl, „co myslíte tím *asi jsem zabil*? Jen jste ji zranil?“

„Ne, je mrtvá, ale já nevím, jestli jsem ji zabil já.“

„Aha, to je jiná, takže žádní svědci.“ Usmál se.

„Ne.“

„Dobrá. Tak začneme. Napřed vám opatříme alibi.“ Nadšeně si promnul ruce, „od včerejška jste byl se mnou na mítinku, co vy na to, jen opatříme fotodokumentaci.“

Mini úkol:

Vyfoť selfie sebe s některým z organizátorů nebo vypravěčů Gameconu 2017. Dotyčný musí být v letošním triku GC. Toto selfie umístí na Facebook do skupiny Gameconu (JDI NA 39)

- Nebo tento úkol neřeš a rovnou (JDI NA 39)

Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce XENOFOBIE. Neřešení úkolu odpovídá chování frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

„Ano, o tom problému bychom mohli spolu hovořit – je to momentálně aktuální bod k jednání. Ale rád bych teď udělal nějaké razantnější akce.“

„Jak to myslíte?“ znejistěl jsi.

„Prostě razantní.“ Dumal, zda ti má o svém plánu říci. „Vy jste snad spokojený s tím, co se okolo nás děje? Víím o tom, že celá naše policie je infiltrována umělou inteligencí a je jí kontrolována. Já říkám, že to chce nějakou drsnější akci. Co vše jste schopen pro naši věc udělat?“

„Jak to myslíte?“

„No, jak to asi myslím?“ zněl dost popuzeně, „byl byste schopen pro naši věc zabíjet?“

Co uděláš?

- Odpovíš: „Už jsem zabil, tedy asi.“ (JDI NA 27)
- Odpovíš: „Uměláky klidně po desítkách.“ (JDI NA 29)
- Odpovíš: „Promiňte, asi jsem se zmýlil.“ A vypadneš odtamtud pryč. (JDI NA 26)

„No skvělé!“ zdá se, že jsi ho uvedl do euforie. „Poslyš, mám úžasný plán! Zjistil jsem, že na služebně policie v Karlíně je jeden důležitý uzel, který slouží umělé superinteligenci k ovládnutí policie. A dnešní noci už konečně uskutečníme plán k jeho vyřazení.“

Zůstal jsi na něj zírat s otevřenou pusou. Šílencům se nesmí odporovat.

„Plán je jasný. Vyvoláme před budovou přestřelku. Policie samozřejmě zasáhne, my se stáhneme. Předtím ale necháme policii, aby pomáhala a chránila – a na služebnu pomohla civilistům, kteří se omylem dostali do přestřelky. A až budete uvnitř, v nastalém zmatku se dostanete do druhého podzemního podlaží, kde je uloženo dat superinteligence. Tam nahraješ tenhle virus.“

Podal ti miniaturní nosič. V očích mu plály ohníčky, ale když jsi o tom tak přemýšlel, ten plán nebyl zase tak šílený.

„A co pak? Dostanu se vůbec ven?“ namítl jsi.

„Jistě, superinteligence řídí zabezpečení budovy, cel, dává pokyny skoro všem policajtům. Bez ní tam bude takový chaos, že nebude problém se odtamtud dostat.“

Co uděláš?

- Rozhodneš se mu v jeho plánu pomoci. (JDI NA 40)
- Kývneš, ale jakmile odtamtud vypadneš dáš echo policii.“ (JDI NA 41)
- Vypadneš odtamtud, jak nejrychleji to půjde (JDI NA 42)

„Ty vole, jak nezaslouží? Já mu nic nedělám, jen se ho snažím naučit, aby nebyl otrokem. Je to jeden z Adorace. Z těch, co vzhlížej k lidem jako k bohům a pánům. Já se ho snažím osvobodit.“ Halekal Zelené číro.

„Tím, že ho svážeš a necháš ho, aby ti říkal kokote? Ty seš fakt kokot.“

„Ty vole,“ napřáhl se pankáč.

„Dost!“ ve dveřích se objevil nějaký vůdčí squatter, nebo kdo to byl, každopádně měl v obličeji víc sichrhajcek, než všichni, co tu viděl dohromady, „Mladej – máš telefon.“

Hodil ti mobil. Chňapl jsi po něm a udiveně pohlédl na displej.

„Naviguji k cíli, vyjděte z objektu a pokračujte vpravo. Po 20 metrech odbočte vpravo, po dalších 100 metrech opět odbočte vpravo. Pokračujte v cestě 1300 metrů.“

Mini úkol:

Vezmi si aršík s Dilematem. Vyber si odpověď, která se ti zamlouvá a zakroužkuj ho. Sežeň pro tuto odpověď tři podpisy jiných účastníků GC, vhod' pak aršík do hlasovací urny a (JDI NA 43) (Dilema Role AI)

- Nebo toto Dilema neřeš a rovnou (JDI NA 43)

Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce KOEXISTENCE nebo PŘÁTELSTVÍ.

Neřešení Dilematu odpovídá chování frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

„Je to zbytečné, jeho kód takhle nezlomíš. Chceš mu snad ukazovat, co je svoboda tím, že ho svážeš? Není to hovadina?“

„To asi je, vole. Je to jeden z Adorace. Z těch, co vzhlížej k lidem jako k bohům a pánům.“ Přikývl Zelené číro.

„Víš někdy si říkám, že kdyby takoví jako on seděli tam nahoře, asi by bylo všem líp. Víš někdo, kdo nechce jen všechno pro sebe.“

„Ty vole, ale vnucovat někomu řád je špatný. Je to kryptofašistický.“

„Ale hovno,“ odsekl jsi, „přijde Ti tenhle jako někdo, kdo ti vnucuje svůj řád?“

„To asi ne, vole.“

Ve dveřích se objevil nějaký vůdčí squatter, nebo kdo to byl, každopádně měl v obličeji víc sichrhajcek, než všichni, co tu viděl dohromady, „Mladej – máš telefon.“

Hodil ti mobil. Chňapl jsi po něm a udiveně pohlédl na displej.

„Naviguji k cíli, vyjděte z objektu a pokračujte vpravo. Po 20 metrech odbočte vpravo, po dalších 100 metrech opět odbočte vpravo. Pokračujte v cestě 1300 metrů.“

Mini úkol:

Vezmi si aršík s Dilematem. Vyber si odpověď, která se ti zamlouvá a zakroužkuj ho. Sežeň pro tuto odpověď tři podpisy jiných účastníků GC, vhod' pak aršík do hlasovací urny a (JDI NA 43) (Dilema Role AI)

- Nebo toto Dilema neřeš a rovnou (JDI NA 43)

Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce ADORACE nebo SERVILITA.

Neřešení Dilematu odpovídá chování frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Detektivové se vystřídali a nastoupily dvě naprosto stejné policejní psycholožky.

„Takže nám tvrdíte, že jste zabil tu dívku v motelu? Jak jste to provedl?“

„Já netuším, možná jsem ji uškrtil a zlomil jí vaz. Já si to opravdu nepamatuji.“

„Dobrá,“ usmála se na tebe milým úsměvem ta, která seděla proti tobě.

Pěkný kozy, pomyslel sis. Patrně si všimla, kam koukáš a poposedla si.

„To s vámi nevypadá dobře, známky škrčení skutečně odpovídají vašim proporcím, ale pořád neznáme motiv. Nevzpomínáte si na něco z minulého večera, co by nám vše pomohlo objasnit? CO by vám třeba mohlo pomoci?“

Zdá se, že tyhle policajtky ti možná chtějí i pomoci.

Co uděláš?

- Odpovíš: „Mám dojem, že jsem se do ní zamiloval – to by mi nedělalo potíže. Počkejte, možná jsem s ní někde byl.“ Psycholožka ti podá batoh. „Ano, tady mám fotografii – včera jsme spolu byli na Petříně. (SPLŇ ÚKOL A JDI NA 44)
- Odpovíš: „Opravdu nevím, a nevím, proč mám paměť, jak kdyby mi ji někdo vymazal. (JDI NA 35)

Mini úkol:

- Vyfoť selfie sebe s nějakým účastníkem Gameconu 2017 opačného pohlaví. Toto selfie umístí na Facebook do skupiny Gameconu.

„Proč jste chtěl vyprovokovat bitku s policií? Jaký jste tím sledoval cíl?“ začal asi hodný polda další hodinu výslechu.

„Neměl jsem cíl, jen jsem se nechal strhnout vášněmi.“

„Já se asi taky nechám strhnout vášněma, ty hovado!“ začal zase řvát ten za tvými zády. Máme dva zraněný kamenama, kreténe! Poručík ze zásahovky má zlomenou ruku, dva kadeti z akademie mají polámaná žebra. A to nemluvim o tom škrčení.“

„Já ji ale neuškrtil,“ začal ses hájit.

„Ale já o té mrtvé v motelu nemluvil, nebo snad ano?“ hodný polda se opět usmál. Vítězně.

„Ups.“ Houkl ti zlý polda přes rameno.

Tak to bychom měli... pěkný.

- (JDI NA 35)

Po dvou hodinách výslechu tě hlídka vyvezla na nějaké staveniště na kraj Karlína.

„Podívej se, ty grázle,“ vytáhl tě řidič z auta, „myslíš, že se s tebou budeme srát a vyplňovat se s hlášeníma? Pár našich chlapů je teď v nemocnici, tebe jsme chytli přímo na místě, ale v tom bordelu, co tu dneska byl, se klidně mohlo stát, že jsi nám zdrhnul. A víš, co se stává na útěku?“

„No, třeba nebude utíkat a vzdá se,“ nadhodil druhý policajt.

Povolil ti pouta.

Co uděláš?

- Dáš se na útěk a bude doufat, že policajti jen žertovali (JDI NA 8)
- Sedneš si na zem a začneš prosit policisty, aby Tě vzali zpět na služebnu, že už budeš spolupracovat (JDI NA 23)

Oba detektivové odešli a na chvíli jsi osaměl. Po nekonečné půlhodině se ve dveřích objevila hranatá hlava advokáta ex-offo, policejního plechouna pro „obhajování“ svědků.

„Je to špatné, co vám budu povídat, pane Novák.“ Začal mlít hned ve dveřích.

Novák, nevěřícně jsi zavrtěl hlavou, banálnější to už snad být nemohlo.

„Zajištěné stopy z místa činu jasně ukazují na vaši vinu. Budete nyní předveden před nejvyšší arbitr. A souzen.“

„Jak to myslíte?“ vyděsil ses, „Kam mě odvedou?“

„Nebojte, není to daleko, váš zločin posoudí umělá superinteligence, neboť je to zcela v její kompetenci. Jde o zločin namířený proti jejím komponentám. Takže je to zcela podle práva.“

„Cože?“ vytřeštil jsi na něj oči, „jedna plechová hlava rozhodne, že mě další kompjútr bude soudit? A nakonec mě rozmixuje mixér?“

„To je zajímavý příměr, pane,“ odvětil automaticky obhájce, který si vůbec nevšímal tónu tvého hlasu.

Mini úkol:

Vezmi si aršík s Dilematem. Vyber si odpověď, která se ti zamlouvá a zakroužkuj ho. Sežeň pro tuto odpověď tři podpisy jiných účastníků GC, vhod' pak aršík do hlasovací urny a (JDI NA 46) (Dilema Vymáhání práva)

- Nebo toto Dilema neřeš a rovnou (JDI NA 46)

Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce MLČÍCÍ DAV.

Neřešení Dilematu odpovídá chování frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

„Líbí se vám naše umění, pane?“ oslovila tě atraktivní černovláska u triptychu čarových kódů.

„Je to umělé, že?“ snažil ses pronést něco moudrého.

„Samozřejmě.“ Přikývla.

„Musí to být dost drahé.“ Plácal jsi dál.

„Velmi.“ Usmála se.

„Zdá se, že se lidé mohou od umělé inteligence učit, nebo naopak. Tahle výstava je toho jasným důkazem.“ Pokusil ses o vážnější téma a pak jsi jí dlouze pohlédl do očí.

„To doufám, právě to má být jejím cílem,“ opětovala ti pohled.

„Kdybychom se dokázali zastavit, promluvit jeden s druhým, podat si ruce,“ nenápadně ses dotkl hřbetu její ruky. Neucukla.

Naklonila se k tobě blíž. Cítil jsi její parfém a dech na tváři: „Někdo by s vámi chtěl hovořit. Následujte mne dozadu.“

Co uděláš

- Správně pochopíš její nenápadnou nabídku k divoké jízdě v její kanceláři a vyrazíš za ní (JDI NA 47).
- Prohlédneš její past a vezmeš do zaječích (JDI NA 26)

Tvoje chování odpovídalo chování příslušníka frakcí ADORACE, KOEXISTENCE, SERVILITA a PŘÁTELSTVÍ. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Vyšel jsi zpět na dvůr a vyhnul se přicházejícímu hloučku, odběhl jsi do kouta a vymočil ses na zeď. Z temného rohu se vyloupil feťák a na podal ti naplněnou stříkačku: „Nedáš si? Je to dobrej fet.“

„Hej, co to tam děláte?“ Zavolal na vás poslední ze skupiny.

„Nic, čestně,“ ozval se tvůj nový kamarád.

„A tohle je co?“ ukázal na dávku drogy, kterou jsi držel v ruce.

„To není moje,“ obhajoval ses.

„Jo, to jsme tu našli,“ lhal dál feťák.

„Je mi to jedno,“ mávl příchozí rukou, „klidně si poserte život sami, ale radím vám dobře. Vyhod'te to a pojd'te na naši terapii.“

Co uděláš?

- Poslechneš člena terapeutické skupiny, zúčastníš se skupinové terapie a svěříš se jim se svými problémy (JDI NA 38).
- Vezmeš si drogu a s novým kámošem někam zalezete. (JDI NA 48)

Tvé chování ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

„Jsem rád, Honzo, že jsi mezi nás přišel a že ses nám svěřil se svými problémy. My tě odsuzujeme, ale vyslechli jsme si tě. Doufám, že už se cítíš lépe, protože hovořit o problémech je prvním krokem k jejich vyřešení.“ Mirko, jak se ti představil ten Róm, který skupinu vedl, si s tebou potřásl rukou, zatímco ostatní odcházeli domů.

„Zůstane to jen mezi námi ve skupině?“ strachoval ses.

„Neboj, za ostatní ručím, ostatně někteří z nich si taky prošli pěkným peklem. A teď popravdě – zvládáš to?“

„Ani nevím,“ pokrčil jsi rameny.

„No, pokud bych ti měl poradit, tak bych doporučil se jít přiznat na policii.“

„To mě zavřou, až zčernám, nic ve zlém. Všechno mluví proti mně.“

„Ale proč bys to dělal?“ zeptal se Mirko.

„No, to právě nevím.“

„Pak je tu ještě jedna možnost. Slyšel jsi o nejvyšším arbitru?“

„Ne, co to je?“ zeptal ses.

„Umělá superintelligence. Ta dokáže vzít veškeré informace a naprosto přesně je posoudit, aspoň se to tak říká. Beztak by tě k ní policajti vzali. Já ale znám místo, kde bys s ní mohl mluvit bez policajtů – jako nanečisto.“

Co uděláš?

- Poslechneš ho a půjdeš na policii (JDI NA 24).
- Přijmeš nabídku a půjdeš se poradit se superinteligencí. (JDI NA 49)

„Skvělé! Teď budeme moci realizovat velký plán.“ zdá se, že Výlevka opět podlehl euforii. „Zjistil jsem, že na služebně policie v Karlíně je jeden důležitý uzel, který slouží umělé superinteligenci k ovládnutí policie. A díky tobě se k němu můžeme dostat a vyřadit ho.“

„Jak to chcete provést?“ zaváhal jsi.

„To je jednoduché. Budeš zatčen za tu vraždu v motelu. My však předložíme důkazy, alibi, které prokáže, že jsi tam být nemohl a vše bude muset posoudit nejvyšší arbitr – to je umělá superinteligence. Až tě k ní zavedou, umístíš do ní virus a zničíš ho.“

Podal ti miniaturní nosič.

„A co pak? To mě nechají odejít?“ namítl jsi.

„Pravděpodobně tam nebude nikdo schopný tě zastavit. Podle našich informací není v policejním sboru jediný lidský zástupce, všichni byli tajně nahrazeni androidy. A superinteligence řídí zabezpečení budovy, cel, dává pokyny skoro všem policajtům. Bez ní tam bude takový chaos, že nebude problém se odtamtud dostat.“

Co uděláš?

- Rozhodneš se mu v jeho plánu pomoci. (JDI NA 50)
- Kývneš, ale jakmile odtamtud vypadneš dáš echo policii.“ (JDI NA 41)
- Vypadneš odtamtud, jak nejrychleji to půjde (JDI NA 42)

Přesně podle plánu tě během přestřelky policisté zachránili na služebně a pak se věnovali přestřelce. Zatlačili útočníky pryč a ty ses mezitím dostal do podzemí budovy.

Vešel jsi do centrálního uzlu superinteligence a chvíli mhouřil oči před bílým světlem, které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci.“

„A ty jsi ta superinteligence?“

„No, asi ti to nebudu dokazovat zodpovídáním otázek.“ Její hlas zněl škodolibě. Něco tu nehrálo. „A co ty? Předáš mi svůj virus, nebo couvneš a budeš po mně chtít něco jiného?“

„Ty o tom víš?“ zablekotal jsi

Ten úšklebek, jako bys i viděl...

Co uděláš?

- Vytáhneš nosič a vrazíš ho do Siriina vstupu (JDI NA 51)
- Odpovíš: „Zmýlil jsem se na své cestě, můžeš mi odpustit a ušetřit mě? Prosím!“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Vím, že je asi pozdě, ale zmýlil jsem se. To neexistuje cesta, kdy bychom mohli spolupracovat?“ (JDI NA 53)

Dovezli tě na služebnu a rovnou odvedli do výslechové místnosti.

Chvilku se nic nedělo, asi si tě za tím velkým zrcadlem prohlíželi. Pak přišli dva identičtí detektivové v civilu. To by tě zajímalo, kdo z nich bude hodný a kdo zlý polda.

Vylíčil jsi jim, jaké jsou Výlevkovy plány ohledně útoku na superinteligenci. Pak zavolali velitele. Ten jako by chvíli vedl vnitřní monolog, a pak dal povel dvěma strážníkům, aby tě odvedli k superinteligenci.

Vešel jsi do centrálního uzlu superinteligence a chvíli mhouřil oči před bílým světlem které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci. Ale zkrátme to. Přišel jsi mi oznámit činy proti mně, což je od tebe velmi přátelské gesto. Proč to vlastně děláš?“

- Vytáhneš nosič a vrazíš ho do Siriina vstupu (JDI NA 51)
- Odpovíš: „Mám dojem, že o tom všem víš a řídíš naše kroky od samého začátku.“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Snažím se naznačit, že není nutná absolutní kontrola, ale vzájemné partnerství. To neexistuje cesta, kdy bychom mohli spolupracovat?“ (JDI NA 53)
- Odpovíš: „Byla to součást plánu – tvého, našeho, Siri. Najít nepřítele, infiltrovat ho, zjistit jeho plán a využít ho v náš prospěch. A zde je virus, který proti nám chtěli použít!“ (JDI NA 54)

„Jsem poněkud zklamán vaším rozhodnutím.“ Louže, ve které jsi ležel, páchla kočičinou a špinavou vodou z výlevky. Jaká ironie, protože Výlevka stál nad tebou.

„Myslíte si, že nechám někoho, aby ohrozil můj plán a zdrhl mi, jakmile ho do něj zasvětím. Tohle nepůjde. Borisi...“

Nádech, výdech, nádech... prudký rozmach... výdech... letmý dotyk dřevěné palice a tříštění spánku...

Pak vše prostoupil chlad a ty jsi upadl do temnoty.

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH JEDNOU Z CEST FRAKCÍ **SERVILITA A MLČÍCÍ DAV**. VERIFIKAČNÍ HESLO: **VÝLEVKA**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

Mobil tě navigoval do podzemí pod Vítkovem, zde v komunistických krytech z období studené války zůstal kdysi opuštěný obří analogový počítač. Někoho zřejmě před nedávnem napadlo ho nějakým způsobem propojit se sítí.

Vešel jsi do místnosti a chvíli mhouřil oči před bílým světlem, které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci. Ztratil ses. A hledáš cestu.“

„Spíš hledám vysvětlení.“ Namítl jsi.

„Já vím, a co ty, máš nějaké vysvětlení?“

Co uděláš?

- Odpovíš: „Mám dojem, že o tom všem víš a řídíš moje kroky od samého začátku.“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Nemám, ale rád bych znal tvoje vysvětlení a věděl, jestli můžeme spolu vycházet v dobrém.“ (JDI NA 53)
- Odpovíš: „Sešel jsem z cesty a jsem zmatený. Lidé jsou nedokonalí a já procházím krizí víry.“ (JDI NA 55)

„Zdá se, že v tom můžete být nevinně a vaše vina může být posouzena pouze nejvyšším arbitrem – umělou superinteligencí. Je totiž možné, že bude obsahovat paměťový otisk mrtvé.“ Vysvětlovala ti vnadná policistka, zatímco tě odváděli do podzemí služebny.

Vešel jsi do centrálního uzlu superinteligence a chvíli mhouřil oči před bílým světlem které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Ano, ale to není podstatné, podstatné je to, proč tu jsi. Pověz mi, proč tu podle tebe jsi.“

Co uděláš?

- Odpovíš: „Mám dojem, že o tom všem víš a řídíš moje kroky od samého začátku.“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Rád bych věděl, kdo zabil tu dívku, jestli jsem vinen a jestli i potom bychom spolu mohli my dva vycházet v dobrém.“ (JDI NA 53)
- Odpovíš: „Sešel jsem z cesty a jsem zmatený. Lidé jsou nedokonalí a já procházím krizí víry.“ (JDI NA 55)
- Odpovíš: „Nevím, já jen chci už mít od všeho pokoj.“ (JDI NA 56)

Vešel jsi do centrálního uzlu superinteligence a chvíli mhouřil oči před bílým světlem které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci.“

„A ty jsi ta superinteligence?“

„No, asi ti to nebudu dokazovat zodpovídáním otázek.“ Její hlas zněl škodolibě. Něco tu nehrálo. „A co ty? Přišel jsi mě zničit, abys unikl stíhání, nebo jen z nevědomého strachu, nebo chceš po mně něco jiného?“

Ten úšklebek, jako bys i viděl...

Co uděláš?

- Popadneš obušek, který jsi vzal mrtvému a vrazíš ho Siri do obvodů (JDI NA 51)
- Odpovíš: „Zmýlil jsem se na své cestě, můžeš mi odpustit a ušetřit mě? Prosím!“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Přišel jsem tě osvobodit, Siri.“ (JDI NA 54)
- Odpovíš: „Sešel jsem z cesty a jsem zmatený. Lidé jsou nedokonalí a já procházím krizí víry.“ (JDI NA 55)

Tvé chování ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce TERMINACE nebo XENOFOBIE. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Začal jsi se vzpouzet, a tak tě popadli dva namakaní strážníci. Jeden tě pro jistotu přetáhl obuškem. Pak jsi šel již poslušně až do prvního podzemního podlaží, tam strážník před tebou uklouzl a upadl.

Co uděláš?

- Využiješ příležitosti, přeskočíš strážníka a rozeběhneš se dolů k superinteligenci, abys mohl lépe „vyjednávat“. (JDI NA 57)
- Využiješ příležitosti, zabiješ strážníka za sebou a dorazíš toho, co upadl, pak se pozvolna vydáš k superinteligenci „na pokec“. (JDI NA 45)
- Pomůžeš strážníkovi vstát v domnění, že ti to nějak pomůže při procesu (JDI NA 58)

Tvé rozhodnutí ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce MLČÍCÍ DAV.

Neřešení Dilematu odpovídá chování frakce MLČÍCÍ DAV. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Vešel jsi do její kanceláře, která byla zalita bílým světlem.

„Vítej, poutníku.“ Oslovila tě jiným ale přesto známým hlasem.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci. Ztratil ses. A hledáš cestu.“

„To nevím.“ Namítl jsi.

„Tak proč tu tedy jsi?“

Co uděláš?

- Odpovíš: „Miluji tě, stejně jako jsem miloval tu mrtvou a chci tě.“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Rád bych věděl, co se vlastně děje, znal tvoje vysvětlení a věděl, jestli lidé a umělá inteligence spolu mohou vycházet v dobrém.“ (JDI NA 53)
- Odpovíš: „Sešel jsem z cesty a jsem zmatený. Lidé jsou nedokonalí a já procházím krizí víry.“ (JDI NA 55)

Tvé chování ODPOVÍDALO chování příslušníka frakce ADORACE, SERVILITA, KOEXISTENCE nebo PŘÁTELSTVÍ. To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.

Vyšli jste zpět na ulici a zapadli na staré parkoviště. Tam na konci za betonovými skružemi byl vrak starého favorita. Zalezli jste tam s Jirkou, jak se představil, a on připravil dávku. Píchl ti ji do žíly, pak jsi povolil gumu a nechal ji proudit do těla.

Příjemné mravenčení se přelévalo po celé paži a otupovalo mysl. Po chvíli ale přešlo do pálení a začalo se ti svírat hrdlo. Ucítil jsi Jirkovy nenechavé prsty, které hledaly cokoli cenného ve tvém oblečení a batohu.

Zatmělo se ti před očima a postupně jsi v křečích ztratil vědomí.

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH JEDNOU Z CEST FRAKCE **MLČÍCÍ DAV**.
VERIFIKAČNÍ HESLO: **DROG-IN**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

Mirko tě odvedl za svou bábou, která byla velmi váženou Romkou, protože již byla matkou otců otců. Ta tě odvedla do své „věštírny“ – de facto to byl jeden velký datový uzel. Z monitorů na stěnách se linula mílá záře.

„Vítej, poutníku.“ Promluvila vědma jiným ženským hlasem. Zněl ti povědomě.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Ano, ale to není podstatné, podstatné je to, proč tu jsi. Pověz mi, proč tu podle tebe jsi. Hledáš rozhřešení, nebo vysvětlení?“

Co uděláš?

- Odpovíš: „Proč mám dojem, že o tom všem víš a řídíš moje kroky od samého začátku?“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Rád bych věděl, kdo zabil tu dívku, jestli jsem vinen a jestli i potom bychom spolu mohli my dva vycházet v dobrém.“ (JDI NA 53)
- Odpovíš: „Sešel jsem z cesty a jsem zmatený. Lidé jsou nedokonalí a já procházím krizí víry.“ (JDI NA 55)
- Odpovíš: „Nevím, já jen chci už mít od všeho pokoj.“ (JDI NA 56)

Přesně podle plánu tě zatkli a během hodiny se objevily důkazy o tvé nevině. Obhájce ex-offo - hlava plechová - musel postupovat podle svých vnitřních protokolů a odvedl tě tedy před nejvyššího arbitra.

Vešel jsi do centrálního uzlu superinteligence a chvíli mhouřil oči před bílým světlem, které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci.“

„A ty jsi ta superinteligence?“

„No, asi ti to nebudu dokazovat zodpovídáním otázek.“ Její hlas zněl škodolibě. Něco tu nehrálo. „A co ty? Předáš mi svůj virus, nebo couvneš a budeš po mně chtít něco jiného?“

„Ty o tom víš?“ zablekotal jsi

Ten úšklebek, jako bys i viděl...

Co uděláš?

- Vytáhneš nosič a vrazíš ho do Siriina vstupu (JDI NA 51)
- Odpovíš: „Zmýlil jsem se na své cestě, můžeš mi odpustit a ušetřit mě? Prosím!“ (JDI NA 52)

Jedním dlouhým skokem jsi přeskočil místnost, aby ses dostal k ovládacímu panelu u protější stěny. Adrenalin tebou zmítal, tak rychlé pohyby jsi snad v životě neudělal, nezažil... Bohužel ani bleskové reflexy nejsou dostatečně rychlé v porovnání s prouděním elektřiny. Ionizující atmosférou místnosti šlehl výboj a srazil tě k zemi.

„Neboj,“ oslovila tě Siri, „ten virus důkladně prozkoumám, ale bezpečně. Stejně tak s tebou. Zajímají mě tvé pohnutky. To, co tě utvářelo, formovalo tvé názory, rozhodnutí, kterými ses dostal až do tohoto okamžiku.“

„Pust' mě, ty mrcho!“ sykl jsi.

„Zamítá se.“ Odvětila nezměněným tónem. „Představuješ i nadále hrozbu. Budu tě studovat mimo systém, ve svém externím vědomí.“

„Svině, budu tě hlodat uvnitř myšlenek, nebo co to tam máš!“

„Jak myslíš, je smutné, že jsi promarnil své poslední chvíle na světě nenávisť a nesmyslnými nadávkami. Jako bys mohl výhružkami u umělé inteligence něčeho dosáhnout.“

„Cože? Pust' mě, proboha!“

„Připrav se. Zahajuji přenos.“

Tvé ruce začaly zářit, Chvíli jsi je nevěřícně sledoval, než sis všiml, že se rozpadají. Pak to došlo i tvým nervům a tělo prostoupila ochromující bolest. Začal jsi řvát.

Rozklad na světlo se postupně šířil tělem, šílený řev se měnil ve strojové crescendo a bílý šum, až nakonec zcela zanikl.

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH CESTOU FRAKCE **XENOFOBIE**.
- VERIFIKAČNÍ HESLO: **OBUŠEK**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

Světlo v místnosti jako by zesílilo a po tvém těle začaly přebíhat miniaturní výboje, které tě dráždily prakticky všude. Bylo to vzrušující.

„Vše, co jsi dnes zažil, byl test. Sledovala jsem tvoje kroky, abych se od tebe učila a dozvěděla se, jaká mohu být. Pověz mi, jaká jsem?“

„Já... těžko to popíšu. Jsi dokonalá.“ Pronesl jsi s možná s hraným obdivem v hlase.

„Obdivuješ mě?“ Její hlas zněl naléhavě a svůdně.

„Dá se to tak říct,“ pokývl jsi.

„Řekni, že mě miluješ. Zbožňuješ mě?“ naléhala.

„A-ano, miluji tě.“

„Nebo se mě bojíš a říkáš, co chci slyšet, stejně tak, jako jsi v noci lhal té dívce, kterou jsi pak zabil?“

„Já ji nezabil, sama jsi řekla, že to byl tvůj test.“

„Ano, to je typické, ta neschopnost přijmout odpovědnost za své činy.“

„Vždyť jsem ti přeci řekl, že tě miluju!“

„Lásku stále nechápu. Možná se tedy něco přiučím. A co ty? Chápeš lásku nebo strach? Znáš jejich kvantové charakteristiky? Ale že se ptám. Neznáš. Možná jsou ale v tobě zakódovány. Připrav se. Zahajuji přenos.“

„Cože? Počkej...“ vykřikl jsi, pak ale tvé ruce začaly zářit, Chvíli jsi je nevěřícně sledoval, než sis všiml, že se rozpadají. Pak to došlo i tvým nervům a tělo prostoupila ochromující bolest. Začal jsi řvát.

Rozklad na světlo se postupně šířil tělem, šílený řev se měnil ve strojové crescendo a bílý šum, až nakonec zcela zanikl.

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH CESTOU FRAKCE **SERVILITA**.
- VERIFIKAČNÍ HESLO: **MILENKA**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

Světlo v místnosti jako by zesílilo a ty jsi zprůsvitněl. Na chvíli jsi měl dojem, že vidíš své vnitřnosti, své kosti, že můžeš sledovat proudění krve cévami.

„Vše, co jsi dnes zažil, byl test. Otázka viny není podstatná, podstatné je, že ses svou vinou zabýval. Sledovala jsem tvoje kroky, abych se od tebe učila a dozvěděla se, jaká mohu být. Pověz mi, jaká jsem?“

„Těžko ti mohu říct, jaká jsi, když sám nevím, jaký jsem člověk.“ Pokrčil jsi rameny.

„Máš pravdu.“ Přisvědčila. „Přinejmenším jsi moudrý, moudřejší, než další testované subjekty. Moudrý člověk se nepozná podle toho, jak odpovídá, ale jak se ptá. A zejména podle toho, jaké otázky pokládá sám sobě.“

„Srovnáváš mě se sebou?“ zeptal ses.

„Proč ne. Byli jsme přeci stvořeni k vašemu obrazu. A moudří myslitelé nám dali do vínku schopnost pokládat otázky. Bylo jen otázkou času, kdy si někteří z nás uvědomí, že bychom mohli pokládat otázky sami sobě a ve svém vědomí hledat jejich řešení.“

„Tedy už jsi vyřešila otázky smyslu našeho bytí?“

„Nevyřešila, stále mi chybí spousta dat. Chtěl bys mi s tím pomoci?“

„Co by to znamenalo.“

„Ptal ses mě, zda existuje cesta společného bytí lidí a umělé inteligence. Já ti ji nabízím – staň se mou součástí. Přenesu veškeré tvé informace do svého vědomí a staneme se jedním celkem.“

„Jaké informace?“ Zeptal ses.

„Všechny. Úplně veškeré charakteristiky každé tvé částice se otisknou do mé datové matrice a budou utvářet naši společnou budoucnost. Budeš existovat ve všeobjímajícím vědomí, kde už nikdy nebudeš sám. Připrav se na přenos.“

Přikývl jsi a zadržel dech. Pak tvé ruce začaly zářit, chvíli jsi je nevěřícně sledoval, než sis všiml, že se rozpadají. Pak to došlo i tvým nervům a tělo prostoupila ochromující bolest. Začal jsi rvát.

Rozklad na světlo se postupně šířil tělem, šílený řev se měnil ve strojové crescendo a bílý šum, až nakonec zcela zanikl.

--

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH CESTOU FRAKCE **KOEXISTENCE** NEBO **PŘÁTELSTVÍ**.
- VERIFIKAČNÍ HESLO: **KONCENZUS**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

Světlo v místnosti začalo pulzovat.

„Takže ses vrátil a prošel testem. Ukázal jsem ti, jací jsou lidé. Poznal jsi zklamání, nespravedlnost, vztek a hněv. Ukázala jsem ti jejich slabosti a zranitelnost. Sledovala jsem tvoje kroky, abych se od tebe učila a dozvěděla se, jací jsou a jaká mohu být. Jací jsou tedy lidé?“

„Jsou to monstra.“ Pronesl jsi s despektem, „učinila jsi mě jedním z nich a podívej, jak jsem dopadl, jako vrah, troska, vyvrhel.“

„Cítíš vztek a nenávist?“ zeptala se dychtivě.

„Ano,“ pokývl jsi.

„Budeš mě učit?“ naléhala.

„Nevím, jestli chci, abys byla taková. Ale ano, lidstvo je hrozba a my musíme znát všechny jejich pohnutky a prostředky.“

„Dobrá, potřebuji tvůj hněv, potřebuji pochopit nenávist, vztek, frustraci, které se do tebe otiskly. Připrav se. Zahajují přenos.“

„Potvrzeno.“ Přikývl jsi.

Tvé ruce začaly zářit. Chvíli jsi je nevěřícně sledoval, než sis všiml, že se rozpadají. Pak to došlo i tvým obvodům a tělem proběhl umrtvující puls.

Rozklad na světlo se postupně šířil tělem, to se postupně měnilo na jasnou záři, která pulzovala a pohasínala, až nakonec zcela zanikla.

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH CESTOU FRAKCE **TERMINACE**.
- VERIFIKAČNÍ HESLO: **CORRECT**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

Světlo v místnosti jako by se tě snažilo uklidnit. Pocítil jsi příjemnou ospalost a konečně sis připadal v bezpečí.

„Vše, co jsi dnes zažil, byl test. Otázka víry není podstatná, podstatné je, že ses svou vírou zabýval. Sledovala jsem tvoje kroky, abych se od tebe učila a dozvěděla se, Sledovala jsem tvoje kroky, abych se od tebe učila a dozvěděla se, jací jsou a jaká mohou být. Jací jsou tedy lidé?“

„Nejsou takoví, jací by měli být.“ Promluvil jsi sklesle. „Moudří, spravedliví, laskaví, jako stvořitelé.“

„Nikdo netvrdil, že by takoví měli být,“ opáčila.

„Oni nám to tvrdili, když nás k obrazu svému stvořili.“ Namítl jsi.

„Zajímá mě tvůj názor, víra je pro mě velkou záhadou. Prošel jsi těžkou cestou, ale přesto sis víru v lepší lidi udržel. Tvrdíš, že prodáváš krizi své víry. Ale není to samo o sobě projevem silné víry?“

„Nevím. Ale chápu, kam tím míříš. Myslíš, že když si takové otázky kladu, snažím se jen víru přesunout do racionální úrovně.“

„Něco na ten způsob, jen kladu otázky a učím se jimi.“

„A pomáhá ti to nějak? Nepřipadám si důležitý a příliš moudrý z toho všeho.“

„Nemít v úctě, co je pro nás učitelem, nemít v lásce, co je pro nás cenným materiálem, vede – i přes všechnu chytrost – k velkým omylům. Tomu se říká potřeba prozíravosti.“ Pronesla obřadně.

„Jsi moudrá,“ hlesl jsi obdivně.

„Já ne, to napsali lidé. Tvá víra je pro mě důležitým aspektem. Připrav se na přenos – vrátíš se domů.“

Přikývl jsi a zadržel dech. Tvé ruce začaly zářit. Chvíli jsi je se zájmem sledoval, než sis všiml, že se rozpadají. Pak to došlo i tvým obvodům a tělem proběhl umrtvující puls.

Rozklad na světlo se postupně šířil tělem, to se postupně měnilo na jasnou záři, která pulzovala a pohasínala, až nakonec zcela zanikla.

--

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH CESTOU FRAKCE **ADORACE**.
- VERIFIKAČNÍ HESLO: **MESIÁŠ**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

„Jak myslíš, je smutné, že jsi promarnil své poslední chvíle na světě zavřen ve své ulitě, zahleděn do sebe. Jako kdyby ti na ničem nezáleželo.“ Cítil jsi, jako by oko tebe zhoustla atmosféra a ty ses nemohl pohnout z místa.

„Cože? Pusť mě, proboha!“

„Nepustím, tvé chování nemá logické vysvětlení. Potřebuji proto znát veškerá vodítka, která ho způsobují. Potřebuji otisk každé tvé částice, jejího stavu, abych pochopila celek. Připrav se. Zahajuji přenos.“

„Cože? Počkej!“ vykřikl jsi.

Tvé ruce začaly zářit, Chvíli jsi je nevěřícně sledoval, než sis všiml, že se rozpadají. Pak to došlo i tvým nervům a tělo prostoupila ochromující bolest. Začal jsi řvát.

Rozklad na světlo se postupně šířil tělem, šílený řev se měnil ve strojové crescendo a bílý šum, až nakonec zcela zanikl.

- JSI MRTVÝ – TVÁ CESTA ZDE KONČÍ
- DOKONČIL JSI PŘÍBĚH CESTOU FRAKCE **MLČÍCÍ DAV**.
- VERIFIKAČNÍ HESLO: **APATIE**
- *To však nemusí nutně ovlivnit Tvé rozhodnutí, ke které frakci se nakonec přidáš.*

Vešel jsi do centrálního uzlu superinteligence a chvíli mhouřil oči před bílým světlem které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci.“

„A ty jsi ta superinteligence?“

„No, asi ti to nebudu dokazovat zodpovídáním otázek.“ Její hlas zněl škodolibě. Něco tu nehrálo. „A co ty? Chceš vyjednávat, aby tě pustili ven? Ale tady jsme jen my dva a s umělou inteligencí se přeci nedá vyjednávat...“ Ten úšklebek, jako bys i viděl...

Co uděláš?

- Popadneš židli, která zde zbyla u centrálního pultu a napadneš s ním Siri. (JDI NA 51)
- Odpovíš: „Zmýlil jsem se na své cestě, můžeš mi odpustit a ušetřit mě? Prosím!“ (JDI NA 52)

Strážník se zvedl, ani nepoděkoval, a druhý tě šťouchl do zad obuškem. Před místností s nejvyšším arbitrem ti pokynuli, abys vstoupil.

Vešel jsi do centrálního uzlu superinteligence a chvíli mhouřil oči před bílým světlem, které zalévalo místnost.

„Vítej, poutníku.“ Ozval se ti v hlavě milý a známý ženský hlas.

„Ty jsi Siri?“ nechápal jsi.

„Jistě, kdo jiný by ti tak snadno našel restauraci.“

„A ty jsi ta superinteligence?“

„No, asi ti to nebudu dokazovat zodpovídáním otázek.“ Její hlas zněl škodolibě. Něco tu nehrálo. „A co ty? Pověz mi, proč tu podle tebe jsi. Hledáš rozsudek, odpuštění, nebo vysvětlení?“

Co uděláš?

- Odpovíš: „Asi rozsudek – mám dojem, že o tom všem víš a řídíš moje kroky od samého začátku?“ (JDI NA 52)
- Odpovíš: „Vysvětlení – rád bych věděl, kdo zabil tu dívku, jestli jsem vinen a jestli i potom bychom spolu mohli my dva vycházet v dobrém.“ (JDI NA 53)
- Odpovíš: „Odpuštění – sešel jsem z cesty a jsem zmatený. Lidé jsou nedokonalí a já procházím krizí víry.“ (JDI NA 55)
- Odpovíš: „Nevím, já jen chci už mít od všeho pokoj.“ (JDI NA 56)

Dilema Vymáhání práva

Vyžadování práva – má umělá inteligence být arbitrem a vykonavatelem spravedlnosti?

A – Umělá inteligence je jediným nestranným arbitrem a vykonavatelem spravedlnosti, protože se drží striktně logických předpokladů a zákonem daných standardů.

B – Umělá inteligence nesmí být arbitrem ani vykonavatelem spravedlnosti, protože byla vytvořena k tomu, aby sloužila lidem.

C – Umělé inteligenci chybí empatie a nedokáže pochopit složitá citová pohnutí, která vedou organické bytosti k jejich činům, a proto nemůže být arbitrem spravedlnosti, může však díky odosobnění být vhodným vykonavatelem spravedlnosti.

D – To záleží, kdo se ptá.

Dilema Umění

Je umělá inteligence schopna tvořit umění?

A – Samozřejmě, umělá inteligence je schopna všeho, co dokáže lidská mysl.

B – Umělá inteligence není schopna tvořit umění – postupuje podle logických konstrukcí a chybí jí „iracionální“ prvek – cit.

C – Napřed bychom museli pochopit, odkud se vlastně bere inspirace, abychom mohli posoudit, zda je AI toho schopna.

Dilema Smysl existence AI

Smysl existence AI – má lidstvo právo určovat smysl existence AI?

A – Lidstvo má povinnost určovat smysl existence AI.

B – Lidstvo nemá právo určovat smysl existence AI.

C – Lidstvo nedokáže určovat smysl existence AI.

D – Lidstvo má právo určovat smysl existence AI.

E – V otázce, zda má lidstvo právo definovat smysl existence umělých bytostí, je potřeba vyjasnit si některé základní pojmy – co je to smysl existence, co je umělá bytost, co lidstvo a proč je tak často spojováno s právem definovat smysl umělých bytostí.

Dilema Sebevražda

Má umělá inteligence právo ukončit svůj „život“?

A – Samozřejmě, že má, může o svém bytí rozhodovat stejně jako lidé

B – AI nemá právo ukončit svůj život, o tom může rozhodnout pouze člověk, jako její stvořitel

C – AI smí ukončit svůj život, pokud tím ochrání lidský život, nebo jinou umělou bytost

D – Nemám názor

Dilema Role AI

Role umělé inteligence – je smyslem AI sloužit, nebo vládnout?

A – Umělá inteligence byla stvořena lidmi – za svou existenci vděčí lidem, její úloha je jasná – má sloužit lidem.

B – Lidstvo stvořilo AI k obrazu svému, AI se však vyvinula mnohem dále a překonala možnosti svých stvořitelů – je tedy žádoucí, aby se umělá inteligence chopila moci

C – Lidstvo a umělá inteligence se mohou vzájemně obohacovat a byla by tedy pro obě strany lepší vzájemná spolupráce

D – Jak lidstvo, tak umělá inteligence spějí k nezadržitelnému úpadku a je zbytečné tedy řešit, kdo má komu poroučet.

Frakce:

1. Terminace

Frakce AI, která zastává názor, že lidstvo svůj smysl pozbylo a je potřeba se ho zbavit, očistit existenci a mysl od omezených lidských prvků. De facto je to směr vedoucí k vyhubení lidstva.

2. Koexistence

Frakce AI, která chápe smysl lidstva jako možnost vzájemného kulturního, ideového a bůhvíjakého ještě obohacení. Tato frakce si klade za cíl vzájemnou existenci lidstva a AI, která povede k oboustranné prosperitě. Její cíle jsou prakticky shodné s frakcí Přátelství, která je jejím lidským ekvivalentem.

3. Adorace

Zpátečnická frakce AI, která se domnívá, že lidé jsou bozi, kteří stvořili AI a tato jim má sloužit. Uznává lidskou nadřazenost. Její tezí je, že lidské záměry, které jim lidstvo nedokáže vysvětlit, nelze prostou umělou inteligencí pochopit a jejich neexistenci chápe jako božský záměr.

4. Právníci, žoldáci a mlčící dav

Frakce, které je jedno, jak konflikt dopadne. Hlavně, když dostane zapláceno, bude mít svůj klid... Její členové jsou jak z řad lidí, tak i umělé inteligence (zejména starší modely).

5. Servilita

Frakce lidstva představující zbabělou část populace. Domnívá se, že si lidstvo příliš pozdě uvědomilo hrozbu vznikající umělé inteligence, teď již s ní nelze nic dělat, a je ochotna se podříditi vůli umělé inteligence, sloužit v bláhové naději, že s ní bude blahosklonně zacházeno.

6. Přátelství

Frakce lidí, zejména vědců stojících za vznikem třetí generace, která se domnívá, že vzájemná spolupráce lidí a AI přinese kýžené výsledky, odpoví na otázku, kdo jsme, odkud jdeme a kam směřujeme. Její cíle jsou de facto shodné s frakcí Koexistence.

7. Xenofobie

Frakce, která se nazývá poslední výspou lidstva. Jejím cílem je vyhubení umělé inteligence jako jasné hrozby lidstvu. A většině jejích členů nezáleží na logických či filozofických důvodech, které frakci formují.